

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csr/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200203
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6220200203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobkyne: E. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. X/X, XXX XX F., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho č. 29, 040 01 Košice - Staré Mesto proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 357 92 752, so sídlom Pribinova č. 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného pri Asociácii Slovenských arbitrážnych súdov z. z. p. o., so sídlom Krížna č. 56, 821 08 Bratislava, vydaný dňa 25. 10. 2019 pod sp. zn. 52/02/19.

Žalobkyni sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 03. 02. 2020 sa žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného pri Asociácii Slovenských arbitrážnych súdov z. z. p. o., so sídlom Krížna č. 56, 821 08 Bratislava, vydaný dňa 25. 10. 2019 pod sp. zn. 52/02/19. Súčasne sa domáhala náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že uvedený rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, v rozhodcovskom konaní došlo k porušeniu všeobecných záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa a samotný rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedla, že rozhodcovskú zmluvu je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalovaný si priamo a autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy možnosť výberu, či prípadný spor predloží Stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému všeobecnému súdu Slovenskej republiky. Právo výberu, akému súdu sa spor predloží, spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh, teda v konečnom dôsledku ide o žalovaného. Poukázala na to, že zmluva nebola individuálne dohodnutá, spotrebiteľ nemohol rozhodcovskú zmluvu ovplyvniť. Ďalej uviedla, že pri uzatváraní predmetnej rozhodcovskej zmluvy ani neboli dodržané ustanovenia § 43 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď žalobkyňa podpísala rozhodcovskú zmluvu dňa 27. 07. 2015 a žalovaný ju podpísal dňa 29. 07. 2015 v Bratislave, čím došlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy, ale žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal tú skutočnosť, že prijatie návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy bolo z jeho strany doručené aj žalobkyni. Ďalej žalobkyňa namietla, že samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 07. 2015 neobsahuje náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to jednak dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť, nakoľko v zmluve je uvedená suma 1.613,82 Eur, pričom súčet všetkých

splátok po 62,18 Eur dosahuje výslednú sumu 2.611,56 Eur. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 114,- Eur je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko žalovaný nemal nárok na vykonanie zrážky poplatku za poskytnutie úveru v sume 114,- Eur. Ďalej uviedla, že zmluva obsahuje nesprávnu úrokovú sadzbu a nesprávnu RPMN. V zmluve je síce uvedená RPMN vo výške 25,22 %, avšak skutočnosť je táto RPMN vo výške 87,82 %. Keďže všetky tieto náležitosti v zmluve chýbajú, je potrebné považovať zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkovú. Ďalej uviedla, že rozhodcovskú zmluvu je potrebné považovať za neplatnú aj s prihliadnutím na to, že samotnú úverovú zmluvu i rozhodcovskú zmluvu podpisoval zástupca, ktorý nemal oprávnenie vlastnoručne podpísať tieto dokumenty. Súčasne žalobkyňa poukázala na pomerne rozsiahlu rozhodovaciu prax krajských súdov v Slovenskej republike v obdobných veciach. K žalobe žalobkyňa predložila rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov sp. zn. 52/02/19 zo dňa 25. 10. 2019, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29. 07. 2015, priemerné úrokové miery s úverov - nové obchody za rok 2015.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 11. 03. 2020 žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Súčasne uviedol, že rozhodcovská zmluva je uzavretá v súlade so všetkými podmienkami Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 335/2014 Z.z.. Uvedený zákon neupravuje žiadny zákaz uzavretia rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy pred vznikom sporu. Žalobkyňa ani počas rozhodcovského konania nezniesla žiadne námietky vo vzťahu k spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Ďalej žalovaný poukázal na to, že právna úprava predpokladá ako pravidelné miesto rozhodcovského konania sídlo Stáleho rozhodcovského súdu. Z ustanovenia Občianskeho zákonníka vyplýva, že každé individuálne nedohodnuté ustanovenie platné okrem prípadu, že by spôsobovalo pomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská spotrebiteľská zmluva obsahuje možnosť jej jednostranného ukončenia len zo strany spotrebiteľa. Žalobkyňa nespochybnila, že by si spotrebiteľskú zmluvu rozhodcovskú prečítala, keby jej obsah poznala. Žalobkyňa nevyužila možnosť odstúpiť od tejto rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní. Rozhodcovská zmluva nie je súčasťou všeobecných obchodných podmienok, resp. inej zmluvy. Žalobkyňa pri jej odmietnutí mohla bez akýchkoľvek dôsledkov uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere. Ďalej žalovaný poukázal na to, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nie len potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej v zmysle ustanovenia článku 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Je toho názoru, že termín konečnej splatnosti úveru je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Tiež pokiaľ sa jedná o celkovú výšku úveru a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru, tieto údaje sú uvedené v článku 6. Zmluvy o revolvingovom úvere pod označením poskytnutá čiastka úveru, úverový limit a zmluvná odmena. Čo sa týka namietanej odplaty žalovaný poukázal na ustanovenie § 1a ods. 1, 2, 3 a 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ako aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a na ustanovenie § 2 písm. b) Vyhlášky ministerstva financií č. 289/2010 Z. z.. Maximálne prípustná hodnota úrokov - odplaty dvojnásobok priemernej RPMN bánk bola vo výške 27,76 % a táto hodnota prekročená nebola. Ďalej uviedol, že predmetnú zmluvnú dokumentáciu podpisoval splnomocnený zástupca, viazaný finančný agent P. A., ktorý disponoval udeleným splnomocnením aj v momente uzatvárania predmetných zmlúv. Ďalej žalovaný spochybnil skutočnosť, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy z dôvodu neprijatia návrhu a zmeny parametrov úveru. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pri tom výlučne v údaji RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa navrhnuť, akceptovať), pričom táto skutočnosť vyplýva z právnej úpravy a tiež zo súdnej praxe. K vyjadreniu žalovaný predložil samotnú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/ zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 29. 07. 2015, zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 07. 2015, Oznámenie Národnej banky Slovenskej republiky zo dňa 29. 01. 2016, rozhodcovský rozsudok sp. zn. 52/02/19.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29. 04. 2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvala na podanej žalobe. Ďalej uviedla, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy došlo k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa voči dodávateľovi. Bez uzavretia takejto rozhodcovskej zmluvy by sa konanie uskutočnilo v mieste bydliska spotrebiteľa. Možnosť výberu rozhodcovského súdu má spotrebiteľ jedine v prípade, ak on sám je žalujúcou stranou. V prípade, ak podáva žalobu dodávateľ, spotrebiteľ nemá

akúkoľvek možnosť meniť jeho rozhodnutie, predložiť spor na riešenie rozhodcovskému súdu. Ďalej právny zástupca žalobkyne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15 zo dňa 09. 11. 2016 a na jeho závery. V zmysle citovaného rozhodnutia možno vyvodiť záver, že sankcia bezúročnosti za absenciu náležitosti vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, úverových zmluvách je primeraná a teda legislatíva Slovenskej republiky v tomto smere je súladná s primárnym a sekundárnym právom Európskej únie. Pokiaľ teda zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru prípady, kedy zmluvy o spotrebiteľských úveroch neobsahujú náležitosti vyžadované týmto zákonom, je v súlade s právom Európskej únie, pričom navyše bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nesankcionuje len minimum stanovené Európskym právom, ale zákonodarca týmto zákonom ide aj nad rámec smernice a teda spotrebiteľovi poskytuje väčšiu ochranu tým, že bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou sankcionuje aj prípady, kedy v samotnej úverovej zmluve absentujú aj iné náležitosti uvedené v zákone. Ďalej uviedol, že po zaslaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, bola táto žiadosť doplnená o údaje v bode 6. Tak isto došlo k zmene niektorých údajov, napríklad hodnoty RPMN. Práve toto doplnenie údajov odlišnými parametrami úveru do bodu 6. predmetnej zmluvy žalobkyňa považuje za prijatie návrhu dodatkami, ktoré sa považuje za nový návrh v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko v prejednávanom prípade došlo k novému návrhu na uzavretie zmluvy, nemohlo tak dôjsť k platnému uzavretiu tejto úverovej zmluvy, nakoľko zmena návrhu považovaná za nový návrh nebola druhou zmluvnou stranou - spotrebiteľom prijatá písomne.

4. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 05. 05. 2020 v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 04. 05. 2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, z dôvodu hospodárnosti konania požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne zotrval na podanej žalobe ako aj doterajších vyjadreniach.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré k žalobe predložila žalobkyňa a ktoré k svojmu vyjadreniu predložil žalovaný. Súd ďalej vykonal dokazovanie spisom Slovenského arbitrážneho súdu, Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. 52/02/19, súhrnnou informáciou o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrtrok 2015, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

6. Na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.07.2015 žalovaný, ako veriteľ, poskytol žalobkyňi, ako dlžníkovi úver vo výške 1.140,- Eur, ktorý mal byť splácaný mesačnými splátkami vrátane úrokov po 35,71 Eur v počte splátok 42, celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť je vo výške 1.613,82 Eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 25,41 % ročne (predpokladaná RPMN ako aj RPMN úveru po poskytnutí revolvingu) a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 25,22 % ročne. Ročná úroková sadzba je uvedená aj v bode 5. ako aj bode 6. formulára vo výške 17,40 % ročne.

7. Z oznámenia žalovaného o schválení úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.07.2015 vyplýva, že týmto potvrdením žalovaný žalobkyňi oznámil údaje o schválenom úvere vo výške 1.140,- Eur, ktorý mal byť splácaný mesačnými splátkami vrátane úrokov po 35,71 Eur + 26,47 Eur ako splátka podľa Dohody o poskytnutí služby, v počte splátok 42. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť, je vo výške 1.613,82 Eur. Ročná úroková sadzba je uvedená aj v bode 5. ako aj bode 6. Formulára vo výške 17,40 % ročne. RPMN vo výške 25,22 % ročne, priemerná RPMN vo výške 37,67 %. Výška poplatku za poskytnutie úveru 114,- Eur. Dátum splatnosti prvej splátky dňa 01.09.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru dňa 01.02.2019.

8. V ten istý deň ako bola uzavretá úverová zmluva, bola uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, v zmysle ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o revolvingovom úvere alebo Dohody s porušením, ukončením, či neplatnosťou tejto zmluvy budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z tam uvedených stálych rozhodcovských súdov. Obidve zmluvy uzatvárala v mene žalovaného obchodná zástupkyňa P. A. na základe plnej moci zo dňa 01.04.2014.

9. Rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o. zo dňa 25.10.2019 pod sp. zn. 52/02/19 bola žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 806,64 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z

omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 806,64 Eur od 06.06.2016 až do zaplattenia, tak že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.140,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.140,- Eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 806,64 Eur do zaplattenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdny m uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 Eur a náhradu trov konania. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 20.11.2019.

10. Podľa § 45 ods. 1 písm. e), i) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“); účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak e/spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, i/ stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, l/ rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK; žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 53 ods. 1 OZ; spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 OZ; za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 OZ; ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ; v znení účinom ku dňu uzavretia rozhodcovskej zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa § 53 ods. 5 OZ; neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 3 ods. 1 ZoSRK; spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20150101.html>> a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

19. Podľa § 3 ods. 5 a 6 ZoSRK; uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu,7) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20150101.html>> ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len ZoSÚ“); zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ; zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

22. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ; poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> ,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

23. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. V prvom rade súd skúmal, či bola zo strany žalobkyne zachovaná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd mal za preukázané, že rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 20.11.2019. Žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd dňa 03.02.2020. Z uvedeného vyplýva, že žaloba bola zo strany žalobkyne podaná včas, t. j. v lehote 3 mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku v zmysle § 46 ods. 1 ZoSRK.

24. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že v danom prípade je rozhodcovská zmluva neplatná v zmysle § 53 ods. 5 OZ, nakoľko predstavuje neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná. Totižto, za individuálne dohodnutú zmluvu sa nepovažuje zmluva, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná a spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že si uzavretie rozhodcovskej zmluvy žalobkyňa nevymienila a vzhľadom na charakter zmluvy nemožno dospieť ani k záveru, že by mala možnosť do obsahu zmluvy akýmkoľvek spôsobom zasahovať, teda že mohla ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, miesto rozhodcovského konania, spôsob konania (s pojednávaním, bez pojednávania) a podobne. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá v typizovanej formulárovej podobe, žalovaný ju predkladal žalobkyni v predtlačí, dopĺňali sa len údaje o povinnej osobe ako meno, bydlisko a dátum narodenia. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 2 OZ je totiž stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný aj tento prípad a teda žalobkyňa ju mohla prijať buď ako celok alebo ako celkom odmietnuť (viď napr. rozhodnutie KS TN sp. zn 19Co/357/2016). Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy. Možno síce súhlasiť s názorom, že za individuálne dojednanie sa považuje aj také ustanovenie, ktoré síce pripravil dodávateľ, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť ho a to bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, respektíve jej neuzavretia. Žalovaný však toto nepreukázal, pričom na preukázanie individuálneho dojednania ho ťažilo v zmysle § 53 ods. 3 OZ dôkazné bremeno. Aj keď je rozhodcovská zmluva uzavretá na samostatnom formulári, nie je vôbec preukázané, že v prípade, ak by dlžník nesúhlasil s pred pripravenou rozhodcovskou zmluvou, či by došlo k uzavretiu zmluvy úverovej, teda či by spotrebiteľ, napriek možnosti zvlášť podpísať rozhodcovskú zmluvu dosiahol uzavretie úverovej zmluvy aj v prípade nepodpísania rozhodcovskej zmluvy.

25. Zároveň rozhodcovská zmluva spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach strán tým, že nútila žalobkyňu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak žalovaný podá návrh na rozhodcovskom súde skôr, ako začne konanie na všeobecnom súde. Žalobkyňa týmto stratila právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Zároveň sa jedná o neprijateľnú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Sám veriteľ

zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy v jej vopred pripravenej formulárovej podobe. Dlžník, ktorému je predložená typová spotrebiteľská zmluva v predtlačí, nemá vzhľadom na takúto podobu zmluvy v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalobkyňa sa v posudzovanej veci reálne vzdala svojho práva na účinnú ochranu v konaní pred všeobecným súdom a to v pozícii a situácii, v ktorej vystupovala ako spotrebiteľ, teda ako slabšia zmluvná strana a pri nemožnosti reálne vplyvať na obsah zmluvy, čo je neprijateľné. Možnosť voľby uvedená v rozhodcovskej zmluve spočívajúca v tom, že žalobkyňa mohla kedykoľvek začať konanie na všeobecnom súde, je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. O doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní totižto ide aj vtedy, ak sice spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom. Na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä §52a nasl. OZ ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS, podľa ktorej spotrebiteľ nie je viazaný podmienkou, ktorá je nekalá. Vzhľadom na to, že neprimeraná podmienka je zo zákona neplatná, súd má za to, že rozhodcovská zmluva nebola vôbec uzavretá a právomoc rozhodcovského súdu nebola daná. Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže potom založiť právomoc rozhodcu vo veci konať a rozhodnúť, preto je rozhodcovský rozsudok nulitný. Z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, nakoľko sa jedná o neprijateľnú podmienku, súd rozhodcovský rozsudok zrušil v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK.

26. Zároveň sa súd zaoberal tým, či v namietanom rozhodcovskom konaní, ktoré vyústilo do vydania napadnutého rozhodcovského rozsudku, došlo k takým pochybeniam, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, resp. že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po posúdení rozhodcovského rozsudku a úverovej zmluvy súd konštatuje, že tomu tak je a žaloba je v tejto časti dôvodná. Vzhľadom na tento záver sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj v zmysle § 45 ods.1 písm. i) a písm. l/ ZoSRK.

27. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa 29.07.2015 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v sume 1.140,- Eur, ktoré žalobkyňa mal splatiť v pravidelných 42 mesačných splátkach vo výške 35,71 Eur mesačne. Poplatok za poskytnutie úveru bol v sume 114,- Eur. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná. Písomná forma predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná v zmysle § 46 ods. 2 OZ a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju týkajúceho sa výšky RPMN, keď žalobcom predložený návrh zmluvy o revolvingovom úvere označené ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom išlo o vopred pripravený formulár žalovaného zo dňa 27.07.2015, ktorý žalovaný v spojení s Oznámením o schválení úveru dlžníkovi prijal dňa 29.07.2015 neobsahoval zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické (a to bez ohľadu na to o aký údaj sa jedná - v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o údaj RPMN), tak v zmysle § 46 ods. 2 veta prvá OZ nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žalobca pri schvaľovaní úveru dňa 29.07.2015 zmenil základný údaj o výške RPMN, pôvodne žalovanému uvedený pri podpise zmluvy vo výške 25,41 % a po jej podpise žalovaným zmenený na 25,22 %. Takáto zmena v zmysle § 44 ods. 2 OZ sa považuje za nový návrh, ktorý už žalobkyni nebol predložený k prijatiu a teda nemohla ani vzniknúť platná zmluva o úvere na základe zmien, ktoré vykonal žalobca dňa 29.07.2015 a v zmysle § 37 ods. 1 OZ nedošlo ani k platne uzatvorenej zmenenej zmluve. Skutočnosť, že žalobkyňa prijala takto zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru však z vykonaného dokazovania nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy, ako to vyplýva z § 46 ods. 2 veta prvá OZ.

28. Údaje medzi bodom 5 a 6 predmetnej zmluvy mali byť totožné a v otázke hodnôt vstupujúcich do výpočtu RPMN nemal byť žiadny rozdiel. Pri schválení úveru sa vyskytol iný údaj, pretože ide o údaj predpokladaný a v bode 6 ide o údaj schválený. Tieto údaje nie sú totožné a nepochybne sú mäťúce a zavádzajúce pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nemá potrebné odborné znalosti. Navyiac je potrebné poukázať na skutočnosť, že ku dňu, kedy malo dôjsť k uzavretiu spornej zmluvy vyžadovalo ustanovenie § 9 ods. 1 ZoSÚ pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu. Nedostatok písomnej formy

spôsobuje jej neplatnosť. Údaj o RPMN preto nemôže byť zmenený jednostranným úkonom zo strany žalobcu. Žalovanému nič nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci presnú, nie iba predpokladanú výšku RPMN) na uzavretie zmluvy predostrel žalobkyni za účelom písomného vyjadrenia súhlasu s takýmto novým návrhom. Podmienky platného uzavretia zmluvy splnené neboli. V súvislosti s vyššie uvedeným súd odkazuje aj na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/73/2017 zo dňa 12. 12. 2017 v obdobnej veci. Súd tiež poukazuje na početné rozhodnutia v obdobných veciach napríklad na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/275/2015 zo dňa 4.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/85/2015 zo dňa 19.3.2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/206/2016 zo dňa 11.10.2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/61/2016 zo dňa 29.9.2016. Nedostatok písomnej formy zmluvy spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ.

29. Ďalej súd zistil, že zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška celkovej mesačnej splátky bez rozdelenia istiny a úrokov a bez uvedenia presných konkrétnych dátumov uvedením ich číselným vyjadrením. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol – „Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

30. Súd má výhrady voči uvedeniu termínu splatnosti splátok v oznámení schválení úveru, pretože podľa zákona takýto údaj má byť uvedený v zmluve. Táto podmienka splnená nebola, pretože oznámenie o schválení úveru nie je zmluvou, nakoľko nemá náležitosti zmluvy a ide iba o jednostranný úkon žalovaného, ktorý nepodpísala žalobkyňa. Skutočnosť, že žalobkyňa prijala takto zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, kde už by bol uvedený aj dátum splátok, však z vykonaného dokazovania nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Zákon vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomné prijatie návrhu zmluvy, ako to vyplýva z § 46 ods. 2 veda prvá OZ. Uvedenie nesprávneho údaju výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je klamaním spotrebiteľa a niet dôvodu priznávať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

31. Súd poukazuje na to, že ohľadne tejto povinnej zmluvnej náležitosti je požiadavka zákona iná ako požiadavka Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Skutočnosť, že Smernica 2008/48/ES zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, je irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť, tzv. úplnej harmonizácie, porušila. Rovnako to, že Súdnny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať a ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ) išlo vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z rozhodnutia C-42/2015 teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku Smernicu 2008/48/ES, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov. Uvedený zákon ide nad rámec smernice (priznanie vyššej ochrany spotrebiteľovi) a celkom jednoznačne k dátumu 29.07.2015 požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov.

32. Zmluva o úvere, ktorú strany uzatvorili, neobsahuje ďalej údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ žalovaný poukazuje na skutočnosť, že takýto údaj sa v zmluve nachádza jednak určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a potom aj spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom

konečnej splatnosti, tak odvolací súd je toho názoru, že v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať konkrétny termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon striktné, jasne, zrozumiteľne a bez pochyb vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nie spôsob, ktorým je tento termín možné určiť, či údaje, na základe ktorých je ho možné určiť. V tomto prípade samotná zmluva konkrétny údaj konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, umožňujúci spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento termín, neobsahuje. Nie je prípustné, aby si spotrebiteľ musel údaj o termíne konečnej splatnosti úveru sám odvodzovať od iných zmluvných údajov. Takýto postup by neslúžil ochrane spotrebiteľa, pre ktorú zákon náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovil. Okrem toho v tomto prípade ani samotná zmluva neuvádza termín splatnosti splátok úveru ale len spôsob jeho určenia /v článku 2, bod 2.1 zmluvných dojednaní/, pričom termín splatnosti splátok určí až žalovaný ako veriteľ až v následnom oznámení o schválení úveru. V čase uzatvorenia zmluvy tak žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala ani možnosť na základe údajov zmluvy alebo zmluvných dojednaní sama nejakým výpočtom určiť termín konečnej splatnosti úveru. Tiež tvrdenie žalovaného, že zmluva obsahuje termín konečnej splatnosti úveru v čl. 4, ods. 4.5. zmluvných dojednaní nie je pravdivé, pretože tieto ustanovenia sa týkajú len revolvingových úverov a aj samotný čl. 4 je nazvaný "Revolving", ktorý ale žalovaný žalobkyňi neposkytol a žalobkyňa ho nečerpala.

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd potom žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel a zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného pri Asociácii Slovenských arbitrážnych súdov z. z. p. o., so sídlom Križna č. 56, 821 08 Bratislava, vydaný dňa 25. 10. 2019 pod sp. zn. 52/02/19. K ďalším skutočnostiam, ktoré žalobkyňa v žalobe namietala sa už potom súd z hľadiska zásady hospodárnosti konania nijako nevyjadroval a nehodnotil ich správnosť, pretože žalobu považoval za dôvodnú v celom rozsahu z hore uvedených dôvodov.

34. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP, žalobkyňa mala vo veci plný úspech, preto jej potom súd priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v celom rozsahu v zmysle s tým, že o výške náhrady trov v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.